

NAPOLEON HILL

SCARA MAGICĂ SPRE SUCCES

Traducere de **Romică Lixandru**

 ACT și Politon

2020

NAPOLEON HILL

„Nu mă tem de nimic în afară de «iadul» pământesc numit sărăcie. Îmi dedic viața ajutorării a milioane de oameni pentru a învinge acest dușman.”

SCARA MAGICĂ SPRE SUCCES

de

NAPOLEON HILL

autorul *Legii succesului*,

o lucrare cuprinzătoare, în opt volume

Această carte prezintă, într-o formă foarte condensată, toți cei șaptesprezece factori pe baza cărora a fost elaborată filosofia Legii succesului. Filosofia respectivă reprezintă tot ce au învățat cele mai de succes persoane din toate timpurile despre obținerea succesului în aproape orice tip de activitate umană. Alcătuirea sa a costat o avere, ca să nu mai vorbesc despre efortul pe care l-a depus autorul o viață întreagă.

NU UITA SĂ SPUI LUMII CE POȚI FACE,
DAR MAI ÎNTÂI DEMONSTREAZĂ!

Copyright, 1930

NAPOLEON HILL

Aceasta este o lucrare oficială a Fundației Napoleon Hill. Reprezintă o reeditare din 2013 a manuscrisului original al lucrării *Scara magică spre succes*, scrisă de Napoleon Hill și publicată în 1930. A fost tipărită ca răspuns la numeroasele solicitări ale discipolilor filosofiei lui Napoleon Hill și este o reproducere exactă a lucrării originale a lui Napoleon Hill, fără adăugiri sau eliminări.

ACEASTĂ CARTE ESTE DEDICATĂ CU AFECȚIUNE ACELEI ARMATE DE ELEVI ȘI PRIETENI NEVĂZUȚI AI AUTORULUI, DE PESTE TOT DIN LUME, CARE ȘI-AU GĂSIT UN LOC PE PIAȚA MUNCII PRIN INTERMEDIUL FILOSOFIEI LEGII SUCCESULUI PREZENTATE PE SCURT ÎN ACESTE PAGINI. AUTORUL DOREȘTE ÎN MOD DEOSEBIT SĂ LE MULȚUMEASCĂ ACELOR ELEVI DEVOTAȚI CARE L-AU ÎNCURAJAT PE PARCURSUL ANILOR DE SĂRĂCIE ȘI DE DIFICULTĂȚI PRIN CARE A TREBUIT SĂ TREACĂ ÎN TIMP CE ELABORA FILOSOFIA LEGII SUCCESULUI. ÎN FINAL, DOREȘTE SĂ ADUCĂ UN OMAGIU TUTUROR CELOR CARE AU ÎNCERCAT SĂ-L DISTRUGĂ RIDICULIZÂNDU-L ÎN TIMPUL ANILOR SĂI ANEVOIOȘI ȘI DUȘMANILOR SĂI CARE AU RECURS LA METODE AGRESIVE, CĂCI EI L-AU ÎNARMAT CU HOTĂRÂREA ȘI PERSEVERENȚA NECESARE PENTRU A-ȘI DUCE MUNCA LA BUN SFÂRȘIT.

CUPRINS

Declarația introductivă a autorului	11
Mulțumiri pentru ajutorul acordat în pregătirea materialului folosit în această carte	17
Cum să citești această carte în mod profitabil	19
Cei șaptesprezece factori care alcătuiesc legea succesului	21
Prima lecție. MINTEA SUPERIOARĂ	23
A doua lecție. UN OBIECTIV PRINCIPAL CLAR	103
A treia lecție. ÎNCREDEREA ÎN SINE	109
A patra lecție. OBIȘNUINȚA DE A ECONOMISI	117
A cincea lecție. INIȚIATIVA ȘI LEADERSHIPUL	121
A șasea lecție. IMAGINAȚIA	127
A șaptea lecție. ENTUZIASMUL	137
A opta lecție. AUTOCONTROLUL	141
A noua lecție. OBICEIUL DE A FACE MAI MULT DECÂT EȘTI PLĂTIT	145
A zecea lecție. PERSONALITATEA PLĂCUTĂ	149
A unsprezecea lecție. GÂNDIREA EXACTĂ	159
A douăsprezecea lecție. CONCENTRAREA	165
A treisprezecea lecție. COOPERAREA	171
A paisprezecea lecție. SĂ CÂȘTIGI DE PE URMA EȘECULUI	181

A cincisprezecea lecție. TOLERANȚA	191
A șaisprezecea lecție. APLICAREA REGULII DE AUR	195
A șaptesprezecea lecție. OBICEIUL SĂNĂTĂȚII	201
Cele mai întâlnite treizeci de cauze ale eșecului	205
Un mesaj adresat celor care au încercat și au dat greș!	225

DECLARAȚIA INTRODUCȚIVĂ A AUTORULUI

Timp de aproape un sfert de secol m-am ocupat de scrierea acestei cărți.

Misiunea nu ar fi avut cum să fie încheiată în mai puțin timp din mai multe motive, unul dintre cele mai importante fiind faptul că a trebuit să mă informez, în ani întregi de cercetare, cu privire la ceea ce au descoperit alții despre cauzele eșecului și succesului.

Un alt motiv important pentru care eforturile mele au durat aproape un sfert de secol este faptul că am considerat necesar să fac filosofia Legii Succesului să funcționeze mai întâi în cazul meu înainte de a o pune la dispoziția altora.

M-am născut în munții Sudului, în mijlocul sărăciei și analfabetismului. Înainte de venirea mea pe lume, timp de trei generații, strămoșii mei din ambele ramuri ale familiei se mulțumiseră să trăiască în sărăcie și ignoranță, și aș fi avut și eu aceeași soartă dacă mama mea vitregă nu mi-ar fi sădit în minte sămburele *dorinței* de a scăpa de sărăcie și analfabetism.

Cu aproape treizeci de ani în urmă, a făcut o observație care mi-a rămas întipărită în minte pentru totdeauna, și în remarcă respectivă poate fi găsită sursa eforturilor mele care au dus la finalizarea filosofiei Legii Succesului descrise în această carte.

Mama mea vitregă era o femeie educată și provenea dintr-o familie cu o îndelungată tradiție culturală. Sărăcia și analfabetismul o enervau rău de tot și nu se ferea să o spună. Și-a asumat de bunăvoie misiunea de a sădi ambiția în familia noastră, începând cu tatăl meu, pe care l-a trimis la facultate la vârsta de patruzeci de ani, în timp ce ea s-a ocupat de ceea ce se putea numi o „fermă”, precum și de micul magazin pe care îl aveam în sat, fără să mai pomenesc de îngrijirea a cinci copii: trei ai săi, plus eu și fratele meu.

Exemplul ei m-a impresionat profund și definitiv!

Datorită ei mi-am format prima impresie referitoare la valoarea unui *obiectiv major clar*, iar mai târziu impresia aceasta a devenit atât de evident esențială, încât a constituit unul dintre factorii succesului și i-am acordat locul doi în lista celor șaptesprezece principii prezentate în această carte.

Când am început să organizez materialul pentru Legea Succesului, nu aveam intenția să creez o filosofie de genul celei descrise în acest volum. La început, obiectivul meu era să mă informez cu privire la felul în care alți oameni au ajuns să facă avere, pentru ca și eu să le pot urma exemplul.

Dar odată cu trecerea anilor am devenit mai interesat de cunoaștere decât de avere, până când setea mea de cunoaștere a devenit atât de mare, încât am pierdut efectiv din vedere motivul inițial al câștigului financiar care mă determinase să pornesc în căutarea cunoașterii.

Pe lângă influența mamei mele vitrege, am avut norocul să-i cunosc pe dr. Alexander Graham Bell și pe Andrew Carnegie, care nu numai că m-au motivat să-mi duc mai departe cercetarea, ci mi-au și pus la dispoziție o mare parte

dintre datele științifice importante care au contribuit la elaborarea filosofiei Legii Succesului.

Mai târziu, i-am întâlnit pe dr. Elmer Gates și pe mulți dintre cei care se bucură de recunoaștere pentru capacitatea lor, oameni pe care i-am menționat în altă pagină a cărții, care nu numai că m-au încurajat să-mi duc mai departe strădania de a clădi o filosofie a succesului, ci mi-au oferit ocazia de a beneficia de experiența lor bogată, aceasta fiind contribuția lor personală la efortul meu.

Am menționat aceste detalii dintr-un motiv pe care îl consider foarte important, și anume faptul că diferența dintre succes și eșec este adeseori (dacă nu chiar întotdeauna) determinată de anumite influențe clare de mediu a căror sursă poate fi de obicei *o singură persoană*.

În cazul meu, persoana aceasta a fost mama mea vitregă.

Dacă nu ar fi existat influența ei care mi-a sădit ambiția în suflet, nu aș fi scris niciodată o filosofie a succesului, care aduce acum servicii utile mai multor zeci de mii de oameni din fiecare țară civilizată de pe pământ.

Din păcate, nu voi putea niciodată să spun cu certitudine numărul exact de oameni cărora lucrarea mea le va oferi inspirația ce le va îndruma pașii spre mari realizări, dar, din câte am văzut deja în acest sens, știu că numărul lor va fi enorm. Poate că nu exagerez când spun că peste 10.000 de oameni au găsit deja drumul spre succes prin această filosofie.

Când Legea Succesului se afla încă în fază experimentală, ca parte a planului meu de a o testa practic înainte să o public sub formă de carte, am prezentat-o personal, prin intermediul discursurilor publice, unui număr de cel puțin

100.000 de persoane. Mulți dintre cei despre care știu că au simțit primul impuls al ambiției datorită acestor discursuri s-au îmbogățit între timp, chiar dacă este posibil ca unii dintre ei să fi uitat care a fost cauza prosperității lor, în timp ce s-ar putea ca alții să nu fie suficient de generoși pentru a recunoaște că munca mea le-a creat puncte importante de cotitură în viață.

Convingerea mea că această filosofie a succesului are menirea să aducă prosperitate pentru nenumărate mii de persoane din întreaga lume se bazează pe ceea ce am observat că s-a întâmplat în trecut și pe planurile foarte clare pe care le-am formulat pentru a o preda.

Sper că, în curând, vor exista profesori capabili în fiecare oraș din Statele Unite care vor conduce școli ce își vor asuma obiectivul predării Legii Succesului. În prezent sunt implicat în instruirea profesorilor și urmăresc să continui efortul respectiv. În acest scop, am achiziționat un domeniu frumos de două sute patruzeci și trei de hectare în Munții Catskill, la o sută șaiszeci de kilometri de orașul New York, unde urmează să fie construite școala mea și sediul central. Profesorii mei vor fi recrutați din rândul adeptilor acestei filosofii, care, prin palmaresul lor, vor demonstra că au aptitudini foarte ridicate pentru un asemenea gen de activitate.

Legea Succesului va fi tradusă în mai multe limbi și va fi predată și în alte țări. Printre cei mai remarcabili studenți pe care îi am se numără și un producător de film cu un talent ieșit din comun, care plănuiește producția unei serii de scurt-metraje bazate pe manualele Legii Succesului.

Cu ajutorul lor va sădi semințele acestei filosofii în milioane de minți.

Pe lângă propriul meu program de distribuire a manualelor Legii Succesului în întreaga lume, există un alt motiv și mai important, după părerea mea, pentru care această filosofie este menită să joace un rol deosebit în viața foarte multor oameni. Are legătură cu tulburările care se produc atât aici, în Statele Unite, cât și în restul lumii.

De la războiul mondial încoace, milioane de oameni au fost însuflețiți de ambiția de a scăpa de sărăcie și de a ajunge la o poziție socială mai bună. În plus, epoca noastră este fără niciun dubiu o epocă a descoperirilor științifice, lucru care a asigurat o bază solidă celor șaptesprezece principii ale Legii Succesului, oferindu-i o reputație de care nu se bucura cu cincisprezece ani în urmă.

Având în vedere frământările care au loc în lume, atât de răspândite în ziua de azi, există o cerere foarte clară pentru o „propovăduire a evangheliei” succesului care să le insuflă oamenilor speranțe și ambiții mai înalte pentru reușita personală.

Date fiind motivele prezentate aici, am ajuns în cele din urmă la acea altitudine a muntelui vieții de unde pot privi înapoi către văile străduințelor și dificultăților, ale sărăciei și eșecurilor prin care am trecut, având sentimentul că, una peste alta, nu am trăit degeaba; că pedeapsa pe care am îndurat-o a fost mai mult decât compensată de bucuria și de prosperitatea pe care oamenii le-au obținut cu ajutorul meu.

Dacă mă întorc în direcția opusă, pot vedea că vârful muntelui succesului este încă departe în zare, că mai este

mult până la capătul drumului și că munca mea se află abia la început.

Cu puțin timp în urmă, am primit o scrisoare de la un fost președinte al Statelor Unite care mă felicita, deoarece mi-am urmărit misiunea timp de un sfert de secol, și care sugera că trebuie să fiu foarte mândru întrucât am „ajuns” pe culmea muntelui succesului la timp ca să mă bucur de roadele eforturilor mele. Scrisoarea lui mi-a adus în minte ideea că, atâta timp cât continuăm să căutăm cunoașterea, nu „ajungem” niciodată la destinație, deoarece imediat ce cucerim vârful unui munte descoperim, în depărtare, existența unor munți și mai înalți care urmează să fie escaladați.

Nu, nu am „ajuns” la destinație, dar am găsit fericire din belșug și suficientă prosperitate financiară pentru nevoile mele, *doar pentru că m-am dedicat trup și suflet susținerii celor care se luptau cu adevărat să se găsească pe sine*. Cred că merită să precizez că prosperitatea mea s-a amplificat foarte mult abia după ce am devenit mai preocupat de răspândirea filosofiei Legii Succesului acolo unde avea să-i ajute pe ceilalți decât de acumularea de bani.

În felul acesta, cu scuze pentru referințele personale, vă voi prezenta motivul și oamenii care m-au determinat să fac acest efort al organizării filosofiei descrise în această carte.

MULȚUMIRI PENTRU AJUTORUL ACORDAT
ÎN PREGĂTIREA MATERIALULUI FOLOSIT
ÎN ACEASTĂ CARTE

Volumul de față este rezultatul unei analize a muncii de o viață a peste o sută de bărbați și femei, care au avut un succes extraordinar în carieră, și a peste 20.000 de bărbați și femei care au fost catalogați drept ratați.

În eforturile sale de cercetare și analiză, autorul s-a bucurat de sprijinul prețios, acordat personal sau obținut în urma studierii muncii lor de o viață, al următoarelor persoane:

Henry Ford	James J. Hill
Andrew Carnegie	dr. Glenn Frank
John Burroughs	cpt. Geo. M. Alexander
Luther Burbank	Hugh Chalmers
Thomas A. Edison	Edwin C. Barnes
Harvey S. Firestone	John Wanamaker
John D. Rockefeller	Marshall Field
Charles M. Schwab	Edward W. Bok
Woodrow Wilson	Cyrus H.K. Curtis
Darwin P. Kingsley	George W. Perkins
Wm. Wrigley, Jr	Henry L. Doherty
A.D. Lasker	George S. Parker
E.A. Filene	gen. Rufus A. Ayers

judecător Elbert H. Gary	Charles P. Stienmetz
William Howard Taft	E.M. Statler
John W. Davis	Theodore Roosevelt
Samuel Insull	Stuart Austin Wier
judecător Daniel T. Wright	Wilbur Wright
F.W. Woolworth	William H. French
Elbert Hubbard	John H. Patterson
O.H. Harriman	Don R. Mellett
E.H. Harriman	dr. E.W. Strickler
gouv. Robt. L. Taylor	Harris F. Williams
George Eastman	dr. Alexander Graham Bell

Dintre cei nominalizați, probabil lui Henry Ford și Andrew Carnegie ar trebui să li se recunoască meritul că au avut cea mai însemnată contribuție la elaborarea acestei filosofii, întrucât dl Carnegie a fost primul care mi-a sugerat să o scriu, iar munca de o viață a lui Henry Ford mi-a furnizat o mare parte din materialul care a intrat în organizarea ei și mi-a servit, de altfel, la demonstrarea temeiniciei întregii filosofii.

Mulți dintre cei care i-au furnizat autorului Legii Succesului datele cele mai prețioase care au intrat în elaborarea filosofiei au murit înainte ca ea să fie finalizată. Celor care sunt încă în viață, autorul le mulțumește aici și își exprimă recunoștința pentru serviciul pe care i l-au făcut deoarece, în absența acestei cooperări, această filosofie nu ar fi fost dezvoltată niciodată.

AUTORUL

CUM SĂ CITEȘTI ACEASTĂ CARTE ÎN MOD PROFITABIL

Experiența creată de zecile de mii de persoane care au participat la conferințele susținute de autorul Legii Succesului și de miile de persoane care au citit cele opt manuale în care a fost prezentată această filosofie a scos la lumină faptul că filosofia stimulează mintea și că duce la nașterea a zeci de idei.

Pe măsură ce vei citi această carte, vei observa, la fel ca mii de alte persoane, că îți vor „licări” idei în minte. Înregistrează aceste idei, folosindu-te de carnetul și de creion, deoarece te pot purta spre realizarea obiectivului pe care visezi să-l atingi. Numeroși adepți ai acestei filosofii au inventat lucruri prețioase în timp ce citeau manualele Legii Succesului. Această filosofie i-a inspirat pe clerici să scrie predici care i-au purtat spre cele mai înalte culmi ale elocvenței. Filosofia Legii Succesului este un fertilizator al minții. Îți va face mintea să funcționeze ca un magnet care atrage idei geniale.

Valoarea acestei cărți nu se găsește în paginile sale, ci în reacția pe care o vei avea la ceea ce vei citi în aceste pagini. Orice creier care poate crea idei noi din belșug poate, de asemenea, să organizeze o mare putere! Principalul obiectiv al filosofiei Legii Succesului este să stimuleze facultățile *imaginative* ale creierului, astfel încât acestea să creeze cu ușurință idei noi și utile pentru orice urgență din viață.

Citește această carte cu creionul în mână și, pe măsură ce citești, subliniază toate enunțurile care duc la „licărul” unei noi idei în minte. Metoda te va ajuta să-ți fixezi ideile de felul acesta în minte. Nu poți asimila tot conținutul acestei filosofii după o singură lectură. Citește-o de mai multe ori și recurge de fiecare dată la ritualul de a sublinia acele rânduri care îți inspiră idei noi.

Această procedură îți va dezvălui unul dintre marile mistere ale minții umane, prezentându-ți o sursă de cunoștințe care nu poate fi descrisă cu exactitate decât celor care au descoperit singuri sursa. *Această afirmație ascunde un indiciu despre natura secretului succesului pe care filosofia Legii Succesului l-a transmis unui număr atât de mare de adepți din întreaga lume! Nimeni nu va putea să descopere acest secret altfel decât prin metoda descrisă aici.*

CEI ȘAPTESPREZECE FACTORI CARE ALCĂTUIESC LEGEA SUCCESULUI

Acest curs practic elementar prezintă principiile prin care poate fi obținut succesul. Încă de la bun început, să definim succesul drept:

„*puterea* cu care obținem orice dorim fără să încalcăm drepturile celorlalți”.

Factorii prin care puterea poate fi obținută și utilizată conform definiției de mai sus sunt în număr de șaptesprezece, și anume:

1. Mentea superioară
2. Un obiectiv principal clar
3. Încrederea în sine
4. Obiceiul de a economisi
5. Imaginația
6. Inițiativa și leadershipul
7. Entuziasmul
8. Autocontrolul
9. Să faci mai mult decât ești plătit
10. Personalitate plăcută
11. Gândirea exactă

12. Cooperarea
13. Concentrarea
14. Să câștigi de pe urma eșecului
15. Toleranța
16. Regula de aur
17. Obiceiul de a te îngriji de sănătate

Acest curs urmărește să descrie felul în care cei șaptesprezece factori pot fi aplicați pentru a obține cea puterea personală ce poate fi folosită pentru urmarea oricărei chemări și pentru rezolvarea tuturor problemelor economice pe care le are cineva. Să începem această descriere cu o analiză completă a fiecăruia dintre cei șaptesprezece factori.

SCARA MAGICĂ SPRE SUCCES

Prima lecție

MINTEA SUPERIOARĂ

Principiul Minții Superioare poate fi definit ca „o minte compusă, formată din două sau mai multe minți individuale care funcționează în perfectă armonie, urmărind un obiectiv clar”.

Nu uita de definiția succesului, care poate fi obținut prin exercitarea *puterii*, și vei înțelege mai bine înțelesul expresiei „Minte Superioară”, deoarece va deveni evident că un grup de două sau mai multe minți care lucrează în armonie și se coordonează perfect vor crea putere din abundență.

Orice succes este obținut prin utilizarea *puterii*. Totuși, punctul de plecare poate fi descris ca o *dorință arzătoare* de a realiza un obiectiv specific, clar.

La fel cum în faza embrionară stejarul trăiește latent în ghindă, *succesul* începe sub forma unei *dorințe* intense. Din dorințele puternice se dezvoltă forțe motivaționale care îi fac pe oameni să prețuiască speranțele, să elaboreze planuri, să-și găsească curajul, forțe care le stimulează mintea

să se îndrepte spre un nivel foarte intens de *acțiune*, urmărind un plan sau un obiectiv *clar*.

Prin urmare, *dorința* este punctul de plecare al tuturor realizărilor umane. În spatele dorinței există doar stimulii prin care *dorința puternică* este intensificată până se schimbă în flacăra fierbinte a *acțiunii*. Acești stimuli sunt cunoscuți și au fost incluși în filosofia Legii Succesului descrisă în această carte.

S-a spus, și nu fără temei, că putem avea orice ne dorim, în limite rezonabile, cu condiția să *ne dorim suficient de tare lucrul respectiv!* Oricine poate să-și stimuleze mintea până când o aduce într-o stare intensă de *dorință* este capabil și să realizeze lucruri ieșite din comun în încercarea de a satisface dorința respectivă. Trebuie să amintim că *a pofti* ceva nu este același lucru cu *a dori* ceva cu o intensitate atât de mare încât această dorință să dea naștere unor forțe de acțiune care să ne determine să elaborăm planuri și să le punem în practică. Pofta este doar forma pasivă a dorinței. Majoritatea oamenilor nu depășesc niciodată etapa „poftelor”.

FORȚELE MOTIVAȚIONALE FUNDAMENTALE CARE STAU LA BAZA TUTUROR ACȚIUNILOR UMANE

Există opt forțe motivaționale fundamentale, iar una sau mai multe dintre ele reprezintă punctul de plecare al tuturor realizărilor umane remarcabile. Aceste forțe motivaționale sunt:

1. Instinctul de autoconservare
2. Dorința sexuală
3. Dorința de câștiguri financiare
4. Dorința de viață după moarte
5. Dorința de a fi celebru; de a deține *puterea*
6. Instinctul *iubirii* (separat și deosebit de instinctul sexual)
7. Dorința de răzbunare (predomină în mințile mai nedezvoltate)
8. Dorința de a ne lăsa în voia propriului egoism.

Oamenii se folosesc de o putere mare doar atunci când sunt impulsionați de unul sau de mai multe dintre aceste opt motive fundamentale. Forțele imaginative ale minții umane devin active numai atunci când sunt declanșate de stimularea unui *motiv* bine definit! Marii comercianți au descoperit că arta de a vinde se bazează pe apelul la unul sau la mai multe dintre cele opt motive fundamentale care îi determină pe oameni să acționeze. Fără această descoperire nimeni nu ar putea să devină un maestru al vânzărilor.

Ce este arta vânzărilor? Este prezentarea unei idei, a unui plan sau a unei sugestii care îi oferă potențialului cumpărător un motiv puternic să cumpere. Un vânzător capabil nu-i cere niciodată unui cumpărător să achiziționeze, fără să-i prezinte un *motiv bine justificat* pentru care ar trebui să facă achiziția.

În sine, cunoașterea mărfii sau a serviciului oferit de vânzător nu este suficientă pentru a transforma pe cineva într-un maestru al vânzărilor. Oferta trebuie însoțită de o

descriere temeinică a motivului care ar trebui să-l îndemne pe client să cumpere. Cel mai eficient plan de vânzări este cel care îl atrage pe potențialul cumpărător apelând la cât mai multe dintre cele opt motive fundamentale și care cristalizează aceste motive într-o *dorință arzătoare* pentru obiectul oferit spre vânzare.

.

Cele opt motive fundamentale reprezintă atât baza atractivității pentru alte minți, atunci când căutăm să colaborăm cu ceilalți, cât și punctul de plecare al *acțiunii* în propria noastră minte. Oamenii cu talente obișnuite se transformă în supraoameni atunci când sunt stârniți de un stimulent exterior sau interior care exploatează unul sau mai multe dintre cele opt motive fundamentale de acțiune.

Pune pe cineva față în față cu posibilitatea morții, într-o situație neprevăzută de urgență, și va dezvolta o forță fizică și o strategie inventivă de care nu ar fi capabil dacă s-ar afla sub influența unui motiv neurgent de acțiune.

Când sunt mânați de dorința naturală a unui contact sexual, bărbații elaborează planuri, stabilesc strategii, își dezvoltă imaginația și trec la fapte într-o mie de feluri de care nu ar fi capabili fără imboldul acestei dorințe.

Dorința de câștiguri financiare ridică deseori oameni cu calități mediocre în poziții de mare putere, pentru că această dorință îi îndeamnă să-și facă planuri, să-și dezvolte imaginația și să întreprindă acțiuni pe care nu le-ar face fără motivul câștigului. Dorința de a deveni celebru și de a-ți exercita puterea asupra celorlalți poate fi identificată

cu ușurință ca principala forță motivațională din viața liderilor în orice domeniu.

Dorința primară de răzbunare îi determină adeseori pe oameni să elaboreze cele mai complexe și mai ingenioase planuri prin care să-și atingă obiectivul.

Dragostea față de sexul opus (și, uneori, față de același sex) funcționează ca un stimulent mental care îi duce pe oameni spre culmi ale succesului aproape incredibile.

Dorința de a trăi și după moarte este o forță motivațională atât de puternică încât îi împinge pe oameni atât spre extremele constructive, cât și spre cele distructive, în căutarea unui plan prin care această perpetuare să poată fi realizată, ducând totodată la dezvoltarea unor calități foarte utile de leadership; dovezile acestei evoluții pot fi găsite în munca de o viață a aproape tuturor fondatorilor de religii.

Dacă urmărești să te bucuri de foarte mult succes, sădește-ți în minte un motiv puternic!

Milioane de oameni se zbat toată viața fără să aibă un motiv mai puternic decât capacitatea de a obține lucrurile necesare traiului, cum ar fi mâncarea, adăpostul și îmbrăcămintea. Din când în când, câte o persoană iese din rândurile acestei armate foarte numeroase și cere lumii ceva mai mult decât simpla subzistență. Ea se va automotiva prin *dorința* puternică pentru avere și, brusc, ca printr-o vrajă, situația sa financiară se va schimba și va începe să-și transforme acțiunile în bani gheață.

Puterea și succesul sunt sinonime. Succesul nu este obținut doar prin sinceritate, așa cum ar vrea să ne convingă unii oameni. Azilurile pentru săraci sunt pline de oameni

care au fost, poate, cât se poate de sinceri. Nu au reușit să acumuleze bani pentru că nu au știut cum să dobândească și să folosească *puterea!*

Principiul Minții Superioare descris în această lecție reprezintă mediul prin care este exercitată întreaga putere personală. De aceea am menționat în acest capitol toate stimulentele mentale cunoscute și toate motivele elementare care împing la acțiune în toate demersurile umane.

CELE DOUĂ FORME ALE PUTERII

Există două forme ale puterii pe care le vom analiza în această lecție. Prima e puterea mentală, dobândită prin procesul de gândire. Se manifestă prin planuri clare de acțiune, ca urmare a cunoașterii organizate. Capacitatea de a gândi, de a planifica și de a acționa printr-o tehnică bine organizată reprezintă punctul de plecare al întregii puteri mentale.

Cealaltă formă a puterii e forma fizică. Se manifestă prin legi naturale de tipul energiei electrice, gravitației, presiunii aburului. În această lecție vom analiza atât puterea mentală, cât și pe cea fizică și vom explica relația dintre ele.

Cunoașterea, de una singură, nu înseamnă putere. Putem dobândi o *mare putere personală* doar prin cooperarea armonioasă a unui număr mare de oameni care își concentrează eforturile în baza unui plan clar.

NATURA PUTERII FIZICE

Stadiul de dezvoltare cunoscut drept „civilizație” reprezintă numai gradul de cunoaștere la care a ajuns specia. Printre cunoștințele utile organizate de om, se numără și cele peste optzeci de elemente fizice care alcătuiesc toate formele materiale din univers, pe care le-a descoperit și catalogat.

Prin studiu, analize și măsurători exacte, omul a aflat „mărimea” laturii materiale a universului, reprezentată de planete, sori și stele, despre unele dintre ele știindu-se că sunt de peste un milion de ori mai mari decât pământul mic pe care trăiește.

Pe de altă parte, omul a identificat și „micimea” formelor fizice care alcătuiesc universul prin reducerea celor optzeci de elemente fizice la molecule, atomi și, în cele din urmă, la cea mai mică particulă, electronul. Electronul nu poate fi văzut; este doar un centru de forță format dintr-o sarcină negativă. Electronul este începutul tuturor lucrurilor de natură fizică.

MOLECULELE, ATOMII ȘI ELECTRONII

Pentru a înțelege procesul prin care sunt adunate, organizate și clasificate cunoștințele, este esențial ca elevul să înceapă cu cele mai mici și mai simple particule ale materiei fizice, deoarece ele sunt elementele de bază cu care natura a construit latura fizică a universului.

Molecula este formată din atomi, despre care se spune că sunt particule invizibile de materie care se învârt

continuu cu viteza fulgerului, urmând exact același principiu după care pământul se rotește în jurul axei sale.

Aceste particule mici de materie cunoscute sub numele atomi, care se învârt într-un circuit neîntrerupt, în moleculă, se spune că ar fi formate din electroni, cele mai mici particule de materie fizică. Așa cum am spus deja, electronul nu reprezintă altceva decât două forme de forță. Electronii sunt uniformi, sunt de același tip, au aceleași dimensiuni și aceeași natură. Astfel, într-un grăunte de nisip sau într-o picătură de apă este reprodus complet principiul pe baza căruia operează întregul univers.

Cât de uluitor! Îți poți face o idee vagă despre amploarea lui data viitoare când iei masa și îți amintești că fiecare produs alimentar pe care îl mănânci, furea de pe care îl mănânci, vesela și masa în sine sunt, în ultimă instanță, doar un ansamblu de *electroni*.

În lumea materiei fizice, indiferent dacă privim la cea mai mare stea care plutește în ceruri sau la cel mai fin grăunte de nisip care poate fi găsit pe pământ, obiectul observat este doar un ansamblu ordonat de molecule, atomi și electroni care se rotesc la viteze inimaginabile.

Fiecare particulă de materie fizică este într-o stare continuă de mișcare rapidă. Nimic nu rămâne vreodată nemișcat, chiar dacă este posibil ca aproape toată materia fizică să pară nemișcată ochiului fizic. Nu există materie fizică „solidă”. Cea mai dură bucată de oțel este doar o masă organizată de molecule, atomi și electroni care se rotesc. Mai mult, electronii dintr-o bucată de oțel au aceeași natură și se deplasează cu aceeași viteză ca cei din aur, argint, alamă sau cositor.

Cele peste optzeci de forme ale materiei fizice par să fie diferite una de alta, și chiar sunt diferite, pentru că sunt alcătuite din diverse combinații de atomi (deși electronii din acei atomi sunt întotdeauna aceiași, exceptând faptul că o parte dintre electroni sunt pozitivi și o parte sunt negativi, adică unii au o sarcină electrică pozitivă în vreme ce alții au o sarcină negativă).

Prin știința chimiei, materia poate fi împărțită în atomi care sunt neschimbați în ei înșiși. Cele peste optzeci de elemente sunt create prin și datorită combinării și schimbării pozițiilor atomilor. Pentru a ilustra modul de operare al chimiei prin care este realizată această schimbare a poziției atomice, în termenii științei moderne:

„Adaugă patru electroni (doi pozitivi și doi negativi) la atomul de hidrogen și obții elementul litiu; scoate din atomul de litiu (format din trei electroni pozitivi și trei negativi) un electron pozitiv și unul negativ și obții un atom de heliu (format din doi electroni pozitivi și doi negativi)”.

Astfel, putem vedea că cele optzeci și ceva de elemente fizice ale universului se deosebesc unele de altele doar prin numărul de electroni care alcătuiesc atomii lor și prin numărul și felul în care sunt aranjați atomii respectivi în moleculele fiecărui element.

Ca ilustrare, un atom de mercur conține optzeci de sarcini electrice pozitive (electroni) în nucleul său și optzeci de sarcini electrice negative în exterior (electroni). În cazul în care chimistul ar elimina doi dintre electronii săi pozitivi, ar deveni pe loc metalul numit platină. După aceea, în cazul în care chimistul ar putea să meargă mai departe și să ia unul dintre electronii negativi („planetari”), atomul

de mercur ar pierde doi electroni pozitivi și unul negativ; adică, o încărcătură pozitivă în ansamblu; deci, ar rămâne cu șaptezeci și nouă de sarcini pozitive în nucleu și șaptezeci și nouă de electroni negativi exteriori, transformându-se astfel în *aur*!

Formula prin care ar putea fi realizată această schimbare electronică a constituit subiectul cercetărilor asidue efectuate de alchiști de-a lungul veacurilor și al chimiștilor moderni din ziua de azi.

Orice chimist știe că pot fi create literalmente zeci de mii de substanțe sintetice utilizând doar patru tipuri de atomi, și anume hidrogenul, oxigenul, azotul și carbonul.

Electronul este particula universală cu ajutorul căreia natura construiește toate formele materiale, de la grăuntele de nisip și până la cea mai mare stea care plutește în spațiu. Electronul este „materialul de construcție” al naturii din care creează un stejar sau un pin, o bucată de gresie sau de granit, un șoarece sau un elefant.

Unii dintre cei mai mari gânditori au dedus că pământul pe care locuim și toate particulele materiale de pe pământ au pornit de la doi atomi care s-au legat unul de altul și, de-a lungul a sute de milioane de ani de călătorie prin spațiu, au comprimat și au acumulat alți atomi până când au format treptat pământul. Ei arată că ideea aceasta ar explica straturile variate și diferite de substanțe terestre, cum ar fi straturile de cărbune, zăcămintele de minereu de fier, zăcămintele de aur și argint, zăcămintele de cupru etc.

Ei argumentează că, în timp ce pământul se învârtea prin spațiu, comprima grupuri de diferite tipuri de nebuloase, capturate rapid prin legea atracției magnetice. În

compoziția suprafeței pământului pot fi văzute o mulțime de lucruri care sprijină această teorie, deși este posibil să nu existe dovezi sigure ale validității sale.

Aceste realități referitoare la cele mai mici particule analizabile de materie au fost menționate ca punct de plecare din care vom încerca să stabilim cum să dezvoltăm și să aplicăm legile *puterii*.

S-a constatat că toată materia se află într-o stare continuă de vibrație sau de mișcare și că molecula este formată din particule cu mișcare rapidă numite atomi care, la rândul lor, sunt alcătuiți din particule cu mișcare rapidă numite electroni.

PRINCIPIUL VIBRANT AL MATERIEI

În fiecare particulă de materie există o forță invizibilă care face atomii să se miște unul în jurul altuia la viteze de neînchipuit.

Aceasta este o formă de energie care nu a fost analizată niciodată. Până acum a uluit întreaga comunitate științifică. Numeroși oameni de știință consideră că este identică cu energia pe care o numim electricitate. Alții preferă să o numească vibrație. Câțiva cercetători cred că viteza cu care această forță (numește-o cum vrei) se deplasează este cea care determină natura obiectelor fizice din univers.

Viteza vibrației provoacă ceea ce numim sunet. Urechea umană poate să perceapă doar sunetele produse între treizeci și două și treizeci și opt de mii de vibrații pe secundă.

Pe măsură ce viteza vibrațiilor pe secundă crește peste ceea ce noi numim sunet, acestea încep să se manifeste sub formă de căldură. Căldura începe cu aproximativ un milion și jumătate de vibrații pe secundă.

Și mai sus pe această scară, vibrațiile încep să fie percepute sub formă de lumină. Trei milioane de vibrații pe secundă produc lumina violetă. Peste această valoare, vibrația generează raze ultraviolete (care sunt invizibile cu ochiul liber) și alte radiații invizibile.

Și mai sus pe scară, nimeni nu pare să știe în momentul de față cât de sus, vibrațiile creează puterea cu care omul *gândește*.

Autorul acestor rânduri este de părere că partea de vibrație din care se dezvoltă toate formele cunoscute de energie are o natură universală; că porțiunea „fluidă” a sunetului este una și aceeași cu porțiunea „fluidă” a luminii, diferența reală dintre sunet și lumină fiind doar o diferență de viteză a vibrației; și, de asemenea, că porțiunea „fluidă” a gândirii este identică cu cea din sunet, căldură și lumină, cu excepția numărului de vibrații pe secundă.

Exact așa cum există o singură formă de materie fizică din care sunt alcătuite pământul și toate celelalte planete, sori și stele – electronul –, tot așa există o singură formă de energie „fluidă” care face ca toată materia să se mențină într-o stare constantă de mișcare rapidă.

AERUL ȘI ETERUL

Spațiul vast dintre sori, luni, stele și celelalte planete din univers este plin cu o formă de energie numită eter. Autorul acestor rânduri este de părere că energia „fluidă”, care menține toate particulele de materie în mișcare, este unul și același lucru cu „fluidul” universal numit eter, care umple tot spațiul din univers. Până la o anumită distanță de suprafața pământului, estimată la circa optzeci de kilometri, se găsește ceea ce numim aer, o substanță gazoasă alcătuită din oxigen și azot. Aerul este un conductor al vibrațiilor sunetului, dar un non-conductor al luminii și al vibrațiilor mai înalte, care sunt purtate de eter. Eterul conduce toate vibrațiile, de la sunet la gânduri.

Aerul este o substanță localizată care, în principal, se achită de sarcina de a hrăni toate animalele și plantele cu oxigen și azot, fără de care acestea nu ar putea să existe. Azotul este una dintre necesitățile primordiale ale vieții plantelor, iar oxigenul este unul dintre elementele de susținere a vieții animalelor. Aproape de vârful munților înalți, aerul devine foarte ușor deoarece conține puțin azot, acesta fiind motivul pentru care plantele nu pot să trăiască acolo. Pe de altă parte, aerul „ușor”, care se găsește la altitudini înalte, este format în cea mai mare parte din oxigen, acesta fiind motivul principal pentru care pacienții cu tuberculoză sunt trimiși la altitudini mari.

.

Deși scurta expunere despre molecule, atomi, electroni, aer, eter și tot restul ar putea fi o lectură dificilă, așa cum

vom vedea în scurt timp, această introducere joacă un rol esențial ca fundament al filosofiei succesului.

Nu-ți pierde curajul dacă descrierea acestui fundament nu pare să aibă niciunul dintre efectele palpitante ale unei povești moderne de ficțiune. Urmărești cu seriozitate să afli care este puterea de care dispui și cum să organizezi și să aplici această putere. Pentru a încheia cu succes această descoperire, trebuie să îndeplinești hotărârea și perseverența cu o *dorință* clar definită de a aduna și organiza cunoștințele.

NATURA PUTERII MENTALE

Regretatul dr. Alexander Graham Bell, inventatorul telefonului și una dintre autoritățile recunoscute în ceea ce privește subiectul vibrației, este prezentat aici ca susținător al afirmațiilor despre vibrații din acest volum, ele stând la baza puterii mentale și a gândirii.

„Să presupunem că ai puterea să faci o tijă de fier să vibreze cu orice frecvență dorești, într-o cameră întunecată. La început, când vibrează încet, mișcarea sa va fi percepută de un singur simț: al pipăitului. Pe măsură ce vibrațiile se amplifică, tija va emite un sunet de joasă frecvență și vibrațiile vor fi remarcate de două simțuri.

La aproximativ treizeci și două de mii de vibrații pe secundă, sunetul emis va fi puternic și ascuțit; dar la patruzeci de mii de vibrații va fi inaudibil, iar mișcările tijei nu vor putea fi percepute prin atingere. Mișcările sale nu vor fi percepute de niciun simț uman obișnuit.

Din acest punct și până la un milion și jumătate de vibrații pe secundă, nu avem niciun simț care să poată aprecia vreun efect al vibrațiilor produse. După ce este atins nivelul acesta, mișcarea este indicată inițial de simțul temperaturii și, după aceea, când tija devine incandescentă, de simțul vederii. La trei milioane de vibrații, emite o lumină violetă. Peste acest nivel, emite raze ultraviolete și alte radiații invizibile, câteva dintre ele putând fi percepute de instrumente și utilizate de noi.

Tocmai mi-am dat seama că trebuie să existe multe lucruri de învățat despre efectul acestor vibrații în acel gol foarte mare în care simțurile umane obișnuite nu reușesc să audă, să vadă sau să simtă mișcarea. Puterea de a trimite mesaje radio prin vibrațiile eterului se găsește în acest gol, dar el este atât de mare încât s-ar părea că trebuie să existe multe alte lucruri. Trebuie efectiv să construiești aparate noi care să-ți pună la dispoziție simțuri noi, așa cum fac instrumentele radio.

Dacă ne gândim la acel gol imens, am putea oare să spunem că nu există numeroase forme de vibrații care ar putea să ne ofere rezultate la fel de minunate sau chiar mai minunate decât undele radio? Eu am impresia că în acest gol se găsesc vibrațiile pe care am presupus că le emit creierul și celulele noastre nervoase atunci când gândim. Dar, pe de altă parte, ar putea tot atât de bine să se găsească mai sus pe scară, mai sus de vibrațiile care produc razele ultraviolete. (Nota autorului: Ultima frază sugerează teoria susținută de autorul acestor rânduri.)

Avem nevoie de un cablu care să poarte aceste vibrații? Nu vor străbate ele eterul fără fir, la fel cum fac undele radio?

Cum vor fi percepute de receptor? Va auzi o serie de semnale sau va descoperi că gândurile altui om i-au pătruns în creier?

Putem să facem câteva speculații pornind de la ceea ce știm despre undele radio care, după cum spuneam, sunt singurele pe care le putem recunoaște dintr-o serie vastă de vibrații care trebuie să existe din punct de vedere teoretic. Dacă undele gândirii se aseamănă cu undele radio, ele trebuie să vină din creier și să se propage la nesfârșit în jurul lumii și prin univers. Corpul, craniul și celelalte obstacole solide nu le-ar împiedica în niciun fel trecerea, pentru că ele ar pătrunde prin eterul care înconjoară moleculele fiecărei substanțe, indiferent cât de solidă și de densă ar fi.

Te întrebi dacă nu ar exista interferențe constante și confuzie atunci când gândurile altora ar trece prin creierul nostru și ar sădi acolo gânduri care nu au fost generate de noi?

De unde știi că gândurile altora nu interferează chiar acum cu ale tale? Am observat numeroase fenomene de perturbare mentală pe care nu am reușit niciodată să le explic. Spre exemplu, inspirația sau descurajarea pe care un vorbitor le simte atunci când se adresează unui public. Am trecut prin asta de mai multe ori de-a lungul vieții și nu am putut niciodată să definesc cu exactitate cauzele fizice.

După părerea mea, numeroase descoperiri științifice recente ne dovedesc că, într-o bună zi, într-un viitor nu prea îndepărtat, vom putea să ne citim gândurile unii altora și vom putea să transmitem gândurile direct de la un creier la altul fără intermedierea limbajului, a scrierii sau a

vreunea dintre metodele de comunicare cunoscute în momentul de față.

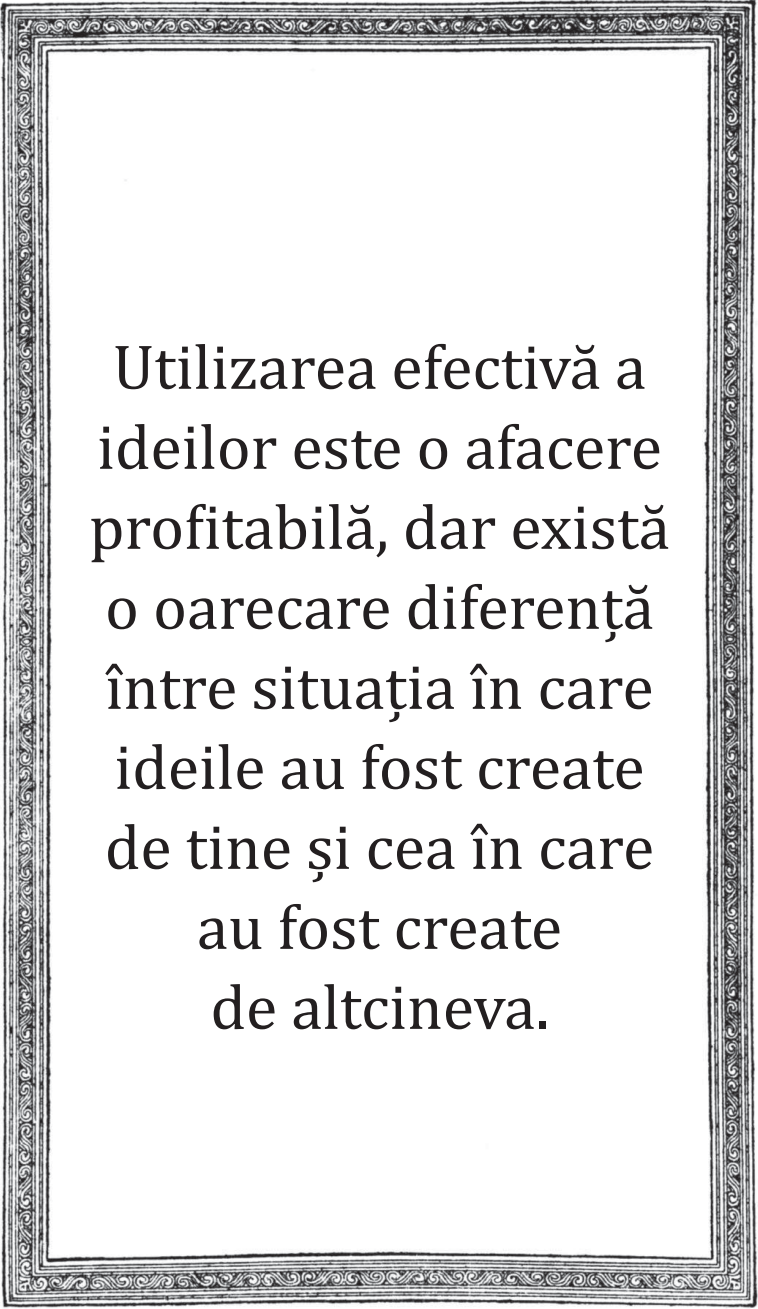
Nu este deloc absurd să ne așteptăm la o eră în care vom vedea fără ochi, vom auzi fără urechi și vom vorbi fără limbă.

Pe scurt, ipoteza că mintea poate comunica direct cu o altă minte se sprijină pe teoria că gândirea sau forța vitală este o formă de perturbare electrică, ce poate fi receptată prin inducție și transmisă la distanță fie printr-un cablu, fie pur și simplu prin eterul ubicuu, așa cum se întâmplă în cazul undelor telegrafului fără fir.

Există numeroase analogii care sugerează că gândirea ține de natura perturbării electrice. Un nerv, care este alcătuit din aceeași substanță precum creierul, este un conductor excelent al curentului electric. Atunci când am lăsat să treacă un curent electric prin nervii unui om decedat, am fost șocați și uluiți să vedem cum se ridică și se mișcă. Nervii supuși unui curent electric au produs o contracție a mușchilor foarte similară cu cea din timpul vieții.

Nervii par să acționeze asupra mușchilor într-un fel foarte asemănător cu cel în care curentul electric acționează asupra unui electromagnet. Curentul magnetizează o tijă de fier așezată în unghiuri drepte față de el și, prin curentul intangibil de forță vitală care curge prin ei, nervii produc contracția fibrelor musculare care sunt așezate în unghiuri drepte față de ei.

S-ar putea invoca numeroase motive pentru care am putea să credem că gândirea și forța vitală au aceeași natură ca și electricitatea.

Utilizarea efectivă a ideilor este o afacere profitabilă, dar există o oarecare diferență între situația în care ideile au fost create de tine și cea în care au fost create de altcineva.

Curentul electric este considerat a fi mișcarea ondulatorie a eterului: substanța ipotetică ce umple tot spațiul și pătrunde în toate substanțele. Noi credem că eterul trebuie să existe deoarece, fără el, curentul electric nu ar putea să treacă prin vid și nici lumina soarelui prin spațiu. Este rezonabil să credem că doar o mișcare ondulatorie cu caracter similar poate să producă fenomenele gândirii și forței vitale. Putem presupune că celulele creierului funcționează ca o baterie, iar curentul generat curge prin nervi.

Dar oare aici se sfârșesc lucrurile? Nu cumva ies din corp ca unde care circulă în jurul lumii fără să fie percepute de simțurile noastre, la fel cum undele radio treceau neobservate înainte ca Hertz și alții să le descopere existența?

FIECARE MINTE ESTE ÎN ACELAȘI TIMP STAȚIE DE EMISIE ȘI DE RECEPȚIE

Autorul acestor rânduri a demonstrat în mod suficient de satisfăcător, cel puțin pentru sine, că fiecare creier uman este simultan stație de emisie și stație de recepție pentru vibrațiile de pe frecvența gândurilor.

Dacă această teorie se dovedește a fi adevărată și ar trebui stabilite metode de verificare rezonabilă, imaginează-ți rolul pe care l-ar juca în strângerea, colectarea și organizarea cunoștințelor. Simpla posibilitate a unei astfel de realități, fără să ne gândim la probabilitatea ei, șochează mintea umană!

Thomas Paine a fost una dintre cele mai mari minți din timpul revoluției americane. Poate că lui îi datorăm mai mult decât oricui altcuiva atât începutul, cât și finalul

fericit al revoluției, deoarece mintea sa ascuțită a ajutat la redactarea Declarației de Independență și i-a convins pe semnatarii documentului să îl transpună în realitate.

Vorbind despre sursa rezervorului său uriaș de cunoștințe, Paine a descris-o astfel:

„Orice persoană care a cercetat starea și progresul minții umane prin observarea propriei minți nu poate să nu fi băgat de seamă că există două clase distincte a ceea ce numim gânduri: cele pe care le producem în noi înșine prin reflecție și prin actul gândirii și cele care se ivesc în minte pur și simplu. Am avut dintotdeauna obișnuința de a trata acești vizitatori voluntari cu amabilitate, având grijă să cercetez, atât cât am putut, dacă merită să fie întreținuți, iar acestea sunt gândurile de la care am dobândit aproape toată cunoașterea pe care o am. Cât despre cunoștințele pe care orice persoană le capătă în urma educației școlare, acestea slujesc, asemenea unei mici investiții, în așezarea acelei persoane pe calea începerii ulterioare a învățării independente. Orice persoană învățată este în cele din urmă propriul învățător, motivul fiind acela că principiile, având o calitate diferită de circumstanțe, nu pot fi imprimate asupra memoriei; locuința mentală a acestora este judecata și niciodată nu dăinuie ca atunci când își au începutul prin concepție”^{*}.

Prin cele spuse mai sus, Paine, marele patriot și filosof american, a descris un fenomen prin care trece fiecare dintre noi la un moment dat. Cine a fost atât de ghinionist încât să nu fi avut dovezi concludente că îți vor „răsări

^{*} Thomas Paine, *Epoca rațiunii*, traducere de Alexandru Anghel, Editura Herald, București, 2017, pp. 90-91. (n.tr.)

brusc” în minte gânduri și chiar idei închegate din surse exterioare?

Cu excepția eterului, ce alte mijloace de transmitere ar putea să existe pentru astfel de vizitatori? Eterul umple spațiul nemărginit al universului. El este mediul prin care sunt transmise toate formele cunoscute de vibrații, cum ar fi sunetul, lumina și căldura. De ce nu ar fi și mediul prin care se propagă vibrația gândirii?

Fiecare minte, sau creier, este conectată direct la orice alt creier prin intermediul eterului. Orice gând emis de orice creier poate fi receptat imediat și interpretat de toate celelalte creiere acordate la creierul emițător. Autorul este la fel de sigur de faptul acesta pe cât este de sigur că formula chimică H_2O va produce apă.

Și probabilitatea ca eterul să fie mediul prin care gândurile se transmit de la o minte la alta nu este cea mai fascinantă caracteristică a acestuia. Autorul crede că fiecare vibrație a unui gând emis de creier este captată de eter și menținută în mișcare în lungimi de undă circulare a căror lungime corespunde intensității energiei utilizate în emiteria lor; că aceste vibrații rămân permanent în mișcare; că ele sunt una dintre cele două surse din care emană gândurile care „răsar brusc” în mintea unui om, cealaltă sursă fiind contactul direct și imediat prin eter cu creierul care emite vibrația gândului.

Dacă această teorie este adevărată, se va dovedi că spațiul nemărginit al întregului univers este și va continua să devină la propriu o bibliotecă în care pot fi găsite toate gândurile emise de omenire.

Autorul pune aici bazele uneia dintre cele mai importante ipoteze prezentate în acest capitol.

Conform oamenilor de știință, cea mai mare parte din cunoașterea utilă pe care rasa umană a primit-o moștenire a fost păstrată și înregistrată cu exactitate în Biblia naturii. Dând paginile acestei Biblii care nu poate fi modificată, omul a citit povestea luptei remarcabile prin care și în urma căreia s-a dezvoltat civilizația contemporană. Paginile acestei Biblii sunt alcătuite din elementele fizice din care sunt făcute pământul și celelalte planete și din eterul care ocupă tot spațiul.

Dând înapoi paginile scrise în piatră și îngropate aproape de suprafața pământului pe care locuiește, omul a scos la lumină oasele, scheletele, urmele pașilor și alte dovezi inconfundabile ale istoriei vieții faunei de pe acest pământ, lăsate acolo pentru iluminarea și îndrumarea lui, de mâna Mamei-Natură, de-a lungul unor perioade incredibile de timp. Dovezile sunt clare și nu lasă niciun dubiu. Marile pagini de piatră ale Bibliei naturii care se găsește pe acest pământ și paginile nesfârșite ale acelei Biblii reprezentate de eterul în care a fost înregistrată toată gândirea umană din trecut formează o sursă autentică de comunicare între Creator și om. Această Biblie a fost începută înainte ca omul să ajungă la stadiul gândirii; ba chiar înainte ca omul să ajungă la stadiul de dezvoltare al amibe (animal unicelular).

Omul nu are puterea să modifice această Biblie. Mai mult, ea își spune povestea într-un limbaj universal care poate fi citit de orice om înzestrat cu simțul vederii. Biblia naturii, de unde am extras toate cunoștințele valoroase, nu poate fi schimbată sau falsificată de nimeni.

Cea mai măreață descoperire făcută până acum de către om este principiul de dată recentă al undelor radio, care operează cu ajutorul eterului; o parte importantă a Bibliei naturii. Imaginează-ți că eterul captează vibrația obișnuită a sunetului și o transformă (accelerând viteza ei) de la o frecvență audio la una radio, transmițând-o până la o stație de recepție acordată adecvat, unde o aduce înapoi la forma sa inițială din spectrul audio, toate acestea într-o singură clipă. Nu ar trebui să surprindă pe nimeni că o astfel de forță ar putea să colecteze toată vibrația gândirii și să mențină vibrația respectivă în mișcare pentru totdeauna.

Faptele dovedite și cunoscute ale transmiterii instantanee a sunetului prin eter cu ajutorul aparatului modern de radio fac ca teoria transmiterii vibrațiilor gândului de la o minte la alta să avanseze de la posibilă la probabilă.

MINTEA SUPERIOARĂ

Acum trecem la următoarea etapă a descrierii modalităților și mijloacelor prin care cineva poate să colecteze, să clasifice și să organizeze cunoștințele utile prin unirea armonioasă a două sau mai multe minți din care se dezvoltă o Minte Superioară.

Sintagma „Minte Superioară” este abstractă și nu are niciun corespondent în domeniul faptelor cunoscute, cu excepția unui număr mic de oameni care au studiat cu atenție efectul unei singure minți asupra altor minți.

Autorul a căutat fără succes prin toate manualele și eseurile disponibile pe tema minții umane, dar nu a găsit nicăieri nici cea mai mică trimitere la principiul descris